

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221604
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117221604.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: L. A., N.. XX.XX.XXXX, A. Š. XXX, XXX XX Š., právne zastúpeného JUDr. Annou Máriou Zátorskou, advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie číslo 5, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Y. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M. XXX, XXX XX M., právne zastúpenému JUDr. Marekom Polakovičom, advokátom so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, v spore o zaplatenie 6.662,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.770,89 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,20 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 29.09.2017 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 6.662,89 Eur spolu s 9,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.770,89 Eur od 01.11.2011 do zaplatenia, spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.892 Eur od 01.09.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že dňa 11.08.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným podpísaná Dohoda o urovaní, ktorej súčasťou v bode 3 bolo aj uznanie dlhu čo do dôvodu a výšky v celkovej sume 3.770,89 Eur. Žalovaný mal dlžnú sumu v súlade s písomným uznaním splácať v mesačných splátkach po 300 Eur, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci na bankový účet žalobcu so splatnosťou prvej splátky dňom 15.09.2010 tak, aby celý dlh bol zaplatený najneskôr do 31.10.2011. Okrem uznania dlhu titulom škody na zdraví, straty na zárobku a liečebných nákladov, žalovaný uznal svoj záväzok aj titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom dňa 12.8.2010 bol vypracovaný lekársky posudok na sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu, ktorým bola obodovaná strata čuchu na počet bodov 200. Sťaženie spoločenského uplatnenia tak predstavuje sumu 2.892 Eur.

2. Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 7C/35/2017 - 12 zo dňa 08.12.2017 súd zaviazal žalovaného, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 6.662,89 Eur, 9,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 3.770,89 Eur od 01.11.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.892 Eur od 01.09.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

3. Dňa 29.06.2018 bol súdu doručený odpor žalovaného proti platobnému rozkazu, v ktorom žalovaný neuznal nárok žalobcu uplatnený žalobou ani čo do dôvodu, ani čo do výšky, pokiaľ ide o náhradu titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalovaný uviedol, že v deň uzatvorenia tejto dohody nebola výška tohto záväzku známa, nakoľko lekársky posudok o bodovom ohodnotení za sťaženie spoločenského

uplatnenia bol vypracovaný až dňa 12.08.2010, a preto tento záväzok nemohol byť žalovaným platne určený tak, ako to stanovuje § 558 Občianskeho zákonníka čo do dôvodu a výšky. Z tohto dôvodu vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a pokiaľ ide o sumu 2.892 Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, žiadal ju zamietnuť.

4. Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C/35/2017 - 38 zo dňa 04.07.2018 súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 08.12.2017 sp. zn. 7C/35/2017 postupom podľa § 267 ods. 3 C.s.p.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu žalovaného zo dňa 31.07.2018 uviedol, že s odporom nesúhlasí. Špecifikoval, že v dohode o urovaní v bode 7 zo dňa 11.08.2010 žalobca a žalovaný prehlasujú, že splnením všetkých povinností uvedených v tejto dohode nemajú voči sebe navzájom žiadne záväzky týkajúce sa bodu 1 a 2 dohody. Právna prax hovorí o tom, že pokiaľ ide o uznanie práva i uznanie dlhu čo do dôvodu a výšky, nemusí byť tento dôvod a výška vždy v listine obsahujúcej uznanie práva i dlhu uvedený výslovne, ale musia byť jednoznačne vyvoditeľné. Pripúšťa sa i také uznanie, ktoré bez pochybností povedie k vyčísleniu dlžníkom uznanej sumy. Prejav vôle uznať dlh čo do dôvodu a výšky je určitý a zrozumiteľný, ak je výkladom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívne pochopiteľný.

6. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 31.07.2018 zotrval na svojom právnom názore. Pokiaľ ide o premlčanie sťaženia spoločenského uplatnenia mal za to, že to nebolo platne uznané v dohode o urovaní čo do dôvodu, ako aj výšky.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to žalobou zo dňa 22.09.2017, Dohodou o urovaní zo dňa 11.08.2010, Lekárskym posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/98/2009 zo dňa 06.08.2010, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/98/2009 zo dňa 06.08.2010 súd uznal žalovaného, za vinného, že

a) dňa 27.02.2009 okolo 23:35 hod. M. W. N. L. S., W. K. B.. V., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov bezdôvodne fyzicky napadol W. K. tým spôsobom, že ho udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho tento spadol na zem, po tomto konaní vytrhol z rúk lopatu C. P., ktorého zároveň kopol do oblasti rebier a plochou stranou lopaty ho udrel do oblasti hlavy. Následne udrel Ľ. Š. ostrou stranou lopaty do oblasti hlavy, ktorý pomáhal vstať zo zeme W. K.. Po tomto, tupou stranou lopaty udrel dvakrát W. K. do oblasti hlavy, čím takto svojím konaním spôsobil Ľ. Š. pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, lalokovitú tržnozmliaždenú ranu v temenej oblasti vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia, spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 11 dní, W. K. pomliaždenie tváre vľavo a ľavej ušnice, ktoré si vyžiadalo liečenie, spojené s práceneschopnosťou v trvaní 5 dní a C. P. pomliaždenie hrudníka vľavo, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 5 dní.

b) Dňa 05.06.2009, okolo 02.30 hodine v W. N. L. G., pod nočným barom zv. „W. bezdôvodne fyzicky napadol Ľ.P. A. tým spôsobom, že ho kopol nohou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho tento spadol na zem, pričom hlavou narazil na chodník, čím týmto konaním mu spôsobil zlomeninu - prasknutie záhlavnej kosti vpravo, pomliaždenie mozgu s menším krvácaním v oblasti dolných (bazálnych) častí oboch čelových lalokov mozgu s poruchou vedomia a následnou poruchou čuchu, pomliaždenie s krvnou podliatinou v záhlavnej oblasti hlavy, odreninu a krvnú podliatinu na dolnej pere vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 8 týždňov.

Čím sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu činu nedošlo, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania, inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnej výtržnosti najmä tým, že napadol iného, čím spáchal zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, zločin

ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienenečne odložil. Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov a žalobcu s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku.

9. Dňa 11.08.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným podpísaná Dohoda o urovaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka, v ktorej Y. K. uznal, že svojimi trestnými činmi, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/98/2009 spôsobil žalobcovi škodu vo výške 3.770,89 Eur, ktorá pozostáva zo škody na zdraví, straty na zárobku a liečebných nákladov. Pokiaľ ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (trvalá strata čuchu a chuti) táto nie je k dnešnému dňu obodovaná a vyčíslená. Táto dohoda nezahŕňa náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré bude vyčíslené dodatočne a celková výška škody uvedená v tejto dohode sa navýši o sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (bod 2 písm. a) Dohody o urovaní).

10. Podľa bodu 3 Dohody o urovaní, žalovaný vyhlásil, že uznáva, že svojimi trestnými činmi, za ktoré bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov spôsobil žalobcovi škodu vo výške 3.770,89 Eur, túto sumu uznáva čo do dôvodu, ako aj výšky, bez nátlaku, slobodne a vážne.

11. Podľa bodu 4 Dohody, žalovaný sa zaviazal uhradiť svoj dlh voči žalobcovi vo výške 3.770,89 Eur v celom rozsahu, a to v pravidelných mesačných splátkach po 300 Eur vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci bezhotovostným prevodom na účet žalobcu s tým, že celý uznaný dlh mu zaplatí najneskôr do 31.10.2011. Posledná splátka predstavuje sumu 177 Eur, prvú splátku vo výške 300 Eur sa žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť do 15.09.2010.

12. Podľa bodu 7 Dohody, žalobca a žalovaný prehlasujú, že splnením všetkých povinností uvedených v tejto dohode nemajú voči sebe navzájom žiadne ďalšie záväzky týkajúce sa bodu 1 a 2 tejto dohody, s výnimkou povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia spôsobené trestným činom (strata čuchu a chuti), ktorá bude vyčíslená osobitne na základe lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný uznáva aj tento záväzok voči žalobcovi titulom sťaženia spoločenského uplatnenia spôsobeného trestným činom, ktorá bude vyčíslená na základe lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení za sťaženie spoločenského uplatnenia osobitne a túto sa žalovaný zaväzuje zaplatiť na základe lekárskeho posudku vo výške určenej podľa bodového ohodnotenia uvedeného v lekárskom posudku.

13. Podľa bodu 8 Dohody, žalobca a žalovaný prehlasujú, že sú úplne vyrovnaní bez akýchkoľvek ďalších vzájomných finančných nárokov, že úplné vyrovnanie bez akýchkoľvek ďalších finančných nárokov bude až splnením povinností žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, škodu vo výške podľa bodového ohodnotenia určenú lekárskeho posudkom podľa bodu 7 tejto dohody. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia bude riešená v osobitnom písomnom dodatku k tejto dohode, ktorý bude uzatvorený bezodkladne po vystavení lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu tak, že tento bude zaslaný na email žalovanému, ktorý sa zdržiava na adrese v Anglicku a ten sa zaväzuje tento dodatok podpísať a zaslať bezodkladne na adresu Q.. V. B..

14. Z predloženého lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 12.08.2010 vypracovaného V.. C. vyplýva ohodnotenie 200 bodov titulom straty sťaženia spoločenského uplatnenia za stratu čuchu.

15. Podľa správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov zo dňa 12.08.2010, úraz a protiprávne konanie žalovaného zanechalo u žalobcu trvalé následky v zmysle straty čuchu. Ide o stav trvalý.

16. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na žalobe v celom rozsahu aj pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia. Poukázal na bod 7 Dohody o urovaní zo dňa 11.08.2010. Podľa jeho názoru zo strany žalovaného došlo k platnému uznaniu dlhu čo do dôvodu a výšky, aj pokiaľ ide o položku sťaženia spoločenského uplatnenia. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/79/2005. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za rozpornú s dobrými

mravmi. Poukázal na to, že bol to žalovaný, ktorý bol agresorom a ktorý spôsobil žalobcovi trvalé následky na zdraví, trestný čin spáchal a pokiaľ ide o túto dohodu, poukázal na to, že titulom uzatvorenej dohody žalovaný žalobcovi nezaplatil žiadnu sumu.

17. Právny zástupca žalovaného zotrval na svojom právnom názore pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, tento nárok je v celom rozsahu premlčaný a nebol predmetom Dohody o urovnaní. Premlčané je aj príslušenstvo uplatnenej pohľadávky.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

23. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je v časti dôvodným. Za svoje protiprávne konanie bol žalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 06.08.2010 sp. zn. 4T/98/2009, keď svojím konaním spôsobil žalobcovi ujmu na zdraví, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

24. Medzi stranami sporu, a to žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Dohoda o urovnaní zo dňa 11.08.2010, predmetom ktorej podľa článku 1,2 písm. a) Dohody bola suma vo výške 3.770,89 Eur, ktorá podľa názoru súdu bola zo strany žalovaného uznaná čo do dôvodu a výšky, ako to vyplýva z citovaných článkov. Túto sumu súd považoval v celom rozsahu za dôvodnú, pozostávajúcu zo škody na zdraví, straty na zárobku a liečebných nákladov a je vyčíslená a špecifikovaná v článku 2, písm. a) tejto Dohody v celkovej sume 3.770,89 Eur. Súd uvádza, že táto suma nebola zo strany žalovaného rozporovaná. Suma vo výške 3.770,89 Eur bola zo strany žalovaného uznaná v podpísanej dohode podľa názoru súdu čo do dôvodu, ako aj výšky. Túto sumu súd žalobcovi priznal v celom rozsahu.

25. Žalobca si touto žalobou však uplatňuje aj sumu vo výške 2.892 Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia pričom má za to, že táto suma bola rovnako predmetom Dohody o urovnaní zo dňa 11.08.2010 a bola uznaná žalovaným čo do dôvodu a výšky. Právny zástupca žalobcu poukázal na článok 7 uzatvorenej dohody, kde žalobca a žalovaný prehlásili, že splnením všetkých povinností uvedených v tejto dohode nemajú voči sebe navzájom žiadne záväzky, s výnimkou povinností žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia spôsobenú trestnými činmi, ktorá bude vyčíslená osobitne na základe lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný uznal aj tento záväzok voči žalobcovi titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorý bude vyčíslený na základe lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení za sťaženie spoločenského uplatnenia.

26. Súd s prezentovaným právnym názorom žalobcu pokiaľ ide o zložku sťaženia spoločenského uplatnenia, že aj táto zložka bola predmetom dohody o urovnaní, bola žalovaným uznaná čo do dôvodu a výšky, nemôže súhlasiť.

27. Súd poukazuje na článok 2 uzatvorenej dohody, kde je konštatované, že pokiaľ ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, t. j. stratu čuchu a chuti, táto nie je k tomuto dňu obodovaná a vyčíslená, nezahŕňa náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá bude vyčíslená dodatočne a celková výška škody uvedená v tejto dohode sa navýši o sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na bod 8 Dohody zo dňa 11.08.2010, kde je

konštatované, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia bude riešená v osobitnom písomnom dodatku k tejto dohode, ktorý bude uzatvorený bezodkladne po vystavení lekárskeho posudku. Lekársky posudok V.. C. za sťaženie spoločenského uplatnenia bol vystavený deň nasledujúci po uzatvorení dohody, t. j. dňa 12.08.2010 a strata čuchu u žalobcu bola ohodnotená v počte bodov 200. Predmetom tohto lekárskeho posudku nebola strata chuti.

28. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník písomne uzná, že zaplatí svoj dlh. Uznanie dlhu zabezpečuje záväzok dlžníka tým, že uľahčuje procesné postavenie veriteľa v prípade vymáhania pohľadávky súdnou cestou, čo znamená, že súd v prípade súdneho sporu bude predpokladať existenciu dlhu v čase jeho uznania. Uznanie dlhu musí mať písomnú formu a to aj v prípade, že záväzok nevznikol na základe písomného úkonu. Musí byť z neho zrejmy dôvod vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Súd je toho názoru, že ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 Občianskeho zákonníka), musí obsahovať aj ďalšie náležitosti, aby sa jednalo o platný právny úkon. K platnosti tohto právneho úkonu je potrebná forma, tá podľa názoru súdu dodržaná bola. Z hľadiska obsahových náležitostí uznania dlhu musí platné uznanie dlhu obsahovať vyjadrenie prísľubu dlžníka zaplatiť dlh, uvedenie dôvodu dlhu, čo rovnako bolo podľa názoru súdu splnené. Avšak, súd je toho názoru, že žalovaný neuznal dlh pokiaľ ide o položku sťaženia spoločenského uplatnenia, čo do jeho výšky. Táto výška musí byť presne v uznávacom prejave identifikovaná, aby ju bolo možné odlišiť od iných dlhov. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 30.06.2004 sp. zn. 32Odo/1251/2003, uznávacím prejavom možno uznať všetky dlhy dlžníka voči veriteľovi alebo len niektoré z nich. Ak dlžník uzná viac dlhov, musí nepochybne určiť, ktoré jednotlivé dlhy čo do dôvodu, ale aj výšky uznáva a sľubuje ich zaplatiť. Uznanie práva je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý k svojej platnosti okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony musí spĺňať ďalšie náležitosti. Uznanie práva musí byť vykonané v písomnej podobe a musí sa týkať ako jeho dôvodu, tak aj výšky. Zároveň musí spĺňať požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti, pretože uznanie práva je právnym úkonom, ktorý je pod následkom neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle uznať právo čo do dôvodu a výšky daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že dlžníkovi, ktorý jednostranný právny úkon urobil, prípadne veriteľovi, ktorému bol uvedený úkon adresovaný bol i dôvod a výška uznaného prejavu práva jasné, pokiaľ nie sú poznateľné z obsahu listiny.

29. Tak, ako súd už konštatoval, aj v samotnej Dohode o urovaní zo dňa 11.08.2010 v bode 8 je uvedené, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia bude riešená v osobitnom písomnom dodatku k tejto dohode, ktorý bude uzatvorený bezodkladne po vystavení lekárskeho posudku o bodovom ohodnotení. V článku 2 písm. a) Dohody je uvedené, že sťaženie spoločenského uplatnenia nie je k dnešnému dnu obodované a vyčíslené. Táto dohoda nezahŕňa náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá bude vyčíslená dodatočne a celková výška škody sa navýši o sumu náhrady. Je zrejme, že v čase podpísania tejto dohody zo dňa 11.08.2010 nemohol žalovaný platne uznať sťaženie spoločenského uplatnenia čo do jeho výšky, keď tá bola očíslovaná a ohodnotená až dňa 12.08.2010, t. j. jeden deň po podpísaní tejto dohody a bola predmetom vyčíslenia lekárom V.. C. v lekárskom posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, kde bol v prospech žalobcu za trvalú stratu čuchu určený počet bodov 200. Nie je možné súhlasiť s právnou argumentáciou žalobcu, že predmetom uznania dlhu žalovaného bolo aj sťaženie spoločenského uplatnenia.

30. Zo strany právneho zástupcu žalovaného bola v odpore proti platobnému rozkazu vznesená námietka premlčania uplatneného nároku pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia.

31. Podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

32. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Cz 23/1983, RC 9/1986, o škode spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v dobe, keď je možné objektívne previesť ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, lebo až vtedy má poškodený k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých je možné škodu zistiť.

33. K obdobnému právnemu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 1Mcdo 37/2000, R 68/2003. Súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 25Cdo/1169/2000 zo dňa 13.07.2001 podľa ktorého, v prípade nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného sa poškodený dozvie o škode v dobe, keď je možné objektívne previesť bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Od tohto okamihu beží subjektívna premlčacia doba. Posúdenie toho, kedy sa zdravotný stav ustálil je závislé na vyjadrení lekára (25 Cdo/1089/2006 zo dňa 29.11.2006).

34. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 399/2016 zo dňa 21.06.2016, o škode spočívajúcej v sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v dobe, kedy možno objektívne vykonať ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, lebo až vtedy má poškodený k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých možno škodu zistiť.

35. Z konštantnej judikatúry súdov vyplýva, že za deň, kedy sa poškodený dozvie o škode titulom bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, a teda za deň začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné považovať deň ustálenia zdravotného stavu poškodeného, kedy už možno objektívne urobiť bodové ohodnotenie, ktoré závisí od vyjadrenia lekára.

36. Lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia bol vypracovaný dňa 12.08.2010 lekárom V. W. C., ako to vyplýva z číslo listu 6 súdneho spisu. Súd je toho názoru, že deň nasledujúci, t. j. od 13.08.2010 začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 13.08.2012. Žaloba bola na súd doručená až dňa 29.09.2017, t. j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, a preto súd žalobu žalobcu v tejto časti z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietol.

37. Podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehotá na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

38. Vzhľadom na vyššie uvedený právny názor súdu, že Dohoda o urovaní zo dňa 11.08.2010 neobsahovala uznanie dlhu žalovaného čo do dôvodu a výšky aj v časti sťaženia spoločenského uplatnenia, nebolo možné v tomto prípade aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka.

39. Pokiaľ ide o právneho zástupcu žalovaného, z jeho strany bola vznesená námietka premlčania aj pokiaľ ide o príslušenstvo uplatneného nároku. Aj túto námietku premlčania súd v celom rozsahu považoval za dôvodnú. V zmysle uzatvorenej Dohody o urovaní zo dňa 11.08.2010 sa žalovaný zaviazal splácať škodu na zdraví spôsobenú žalovanému vo výške 3.770,89 Eur v mesačných splátkach vždy do 15. dňa v mesiaci, pričom svoj dlh zaplatí najneskôr dňom 31.10.2011. Uvedené vyplýva z článku 4 uzatvorenej Dohody o urovaní zo dňa 11.08.2010.

40. Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

41. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/157/2009, povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne za každý deň omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením dlhu. Týmto dňom začína plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Súd uvádza, že podľa jeho názoru úroky z omeškania nie sú samostatnými právami, ktorým by plynula samostatná premlčacia doba. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky, znášajú osud hlavnej pohľadávky, a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením záväzku nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku. Týmto dňom, podľa názoru súdu začína v tomto práve plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Súd je toho názoru, že v prejednávanej veci tak nevznikla povinnosť platiť úroky z omeškania samostatne, ale v súvislosti s istinou a premlčacia doba začala plynúť so splatnosťou istiny ako hlavného záväzku a jej uplynutím sa právo na úroky z omeškania premlčalo ako celok. Uvedený

záver vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 67 publikovaného v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu číslo 5/2014. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 761/2007, podľa ktorého povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká podľa súdu samostatne za každý deň omeškania, ale jednorázovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením peňažného dlhu a týmto dňom v tomto práve začína plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí.

42. Súd prvého stupňa je toho názoru, že úroky z omeškania sa premlčujú uplynutím trojročnej všeobecnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť 1. dňom nasledujúcim po dni, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní s istinou, t. j. s hlavným záväzkom, kedy sa dlžník dostal do omeškania.

43. Súd je toho názoru, že sumu vo výške 3.770,89 Eur sa žalovaný zaviazal zaplatiť do 31.10.2011. Od 01.11.2011 začala plynúť z tejto sumy premlčacia doba pokiaľ ide o úroky z omeškania a uplynula dňom 01.11.2014. Žaloba bola na súd doručená dňa 29.09.2017. Súd je toho názoru, že aj v tejto časti je žaloba žalobcu nedôvodná.

44. V tomto konaní sa bolo potrebné zaoberať aj námietkou právneho zástupcu žalobcu, že námietka premlčania vznesená žalovaným je v rozpore s dobrými mravmi. S týmto právnym názorom sa súd nestotožňuje. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/4223/2016 zo dňa 20.12.2016, pre záver súdu o nemravnosti námietky premlčania je rozhodujúce, či celková situácia, v ktorej bola námietka premlčania uplatneného nároku vznesená sa vzhľadom ku všetkým konkrétnym okolnostiam javí ako zneužitie inštitútu premlčania na úkor toho, kto svoj nárok už súdu uplatnil oneskorene a nemusí pritom ísť o aktívne konanie zabraňujúce včasnemu podaniu žaloby.

45. Podľa Nálezu Ústavného súdu Českej republiky III.ÚS 1020/16 zo dňa 28.02.2017, uplatnenie námietky premlčania sa môže priečiť dobrým mravom iba v prípadoch odôvodňujúcich významný zásah do princípu právnej istoty, aby to nebolo v rozpore s právom na súdnu ochranu podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Zároveň by tým mohlo dôjsť k porušeniu rovnosti všetkých účastníkov v konaní zaručeného v článku 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd.

46. Súd nevidel žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by mal na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného prihliadať ako rozpornú s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu žalobcovi nič nebránilo, aby vyzval žalovaného na podpísanie Dodatku k Dohode o urovaní zo dňa 11.08.2010, ktorý by zahŕňal uznanie dlhu zo strany žalovaného aj čo do výšky sťaženia spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku V. C. zo dňa 12.08.2010. Navyše, ak aj by nedošlo k podpísaniu osobitného dodatku, nič nebránilo žalobcovi, aby si svoje práva od tohto dátumu, t. j. od 12.08.2010, keď mu bola známa aj výška samotného sťaženia spoločenského uplatnenia, uplatnil voči žalovanému súdnou cestou. Pokiaľ žalobca uveril žalovanému, ktorý mu sľuboval splnenie dlhu a uisťoval ho, hoci aj slovne, aj čiastočným splnením, že skutočne mu má v úmysle dlh zaplatiť, spôsobil si tým márne uplynutie premlčacej doby práve sám žalobca. Možno preto uzatvoriť, že obrana žalovaného námietkou premlčania práva v rozpore s dobrými mravmi nie je daná. K obdobnému záveru dospel aj Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33Cdo/126/2009 zo dňa 29.07.2010.

47. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca celkovo požadoval zaplatenie sumy 6.662,89 Eur. Bol úspešný v časti o zaplatenie 3.770,89 Eur. Jeho úspech v spore predstavoval 56,60 %, jeho neúspech 43,40 %. Z tohto dôvodu súd postupom podľa § 255 ods. 2 C.s.p. rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 13,20 %, ako rozdiel medzi pomerom jeho úspechu a neúspechu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.